

Stjórnartíðindi 1875. A.

Nr. 4.
24.
marz.

Tilskipun,

er

ákvæður, að smápeningar þeir, sem hingað til hafa verið í gildi, verði eigi hafðir sem gjaldgengir peningar frá 1. nóvbr. 1875.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Með því fjárhagsráðgjafi Vor þegnlega hefir borið upp fyrir Oss, að búið sje að slá svo mikið af smápeningum úr silfri og kopar samkvæmt peningalögnum 23. maí 1873, að tiltækilegt sje, að kalla inn smápeninga þá í ríkisbánkamýnt og ríkismýnt, sem hingað til hafa gengið manna á milli, bjóðum Vjer og skipum fyrir samkvæmt 22. gr. í tjeðum peningalögum:

Frá 1. nóvbr. 1875, að þeim degi með töldum, skulu peningar þeir, sem slegnir eru samkvæmt tilskipun 31. júlí 1818, auglysing 9. septbr. 1836, opnu brjefi 19. apríl 1838, auglysing 18. desbr. 1841 og lögum 4. júlí 1856, og sem verða taldir hjer, eigi framar vera gjaldgengir, hvorki í gjöldum til ríkissóðsins nje manna á milli:

$\frac{1}{3}$ úr ríkisbánkadal eða tveggja marka peningar	úr silfri.
eitt mark eða 16 skildinga peningar	
áttskildingar	
ferskildingar	
þrískildingar	úr eyri.
tviskildingar	
einskildingar	
hálfskildingar	
$\frac{1}{6}$ úr skildingi	úr kopar.
einskildingar	
hálfskildingar	

Á Íslandi og Færejum skulu samt peningar þessir vera gjeldgengir þangað til 6 mánuðir eru liðnir frá þeim degi, að tilskipun þessi er birt almennungi á venjulegan hátt.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 24. dag marzm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

C. A. Fonnesbech.

Nr. 4.
24.
Marts.

Anordning,

hvorefter

den hidtil gjældende Skillemønt fra 1ste November 1875 ophører at være lovligt Betalingsmiddel.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Da Vor Finantsminister fallerunderdanigst har foredraget for Os, at Udmøntningen af Skillementer i Sølv og Bronce efter Møntloven af 23de Maj 1873 er saavært fremstreden, at det er tilraadeligt at indkalde den hidtil i Omløb værende Skillement efter Rigsbankfoden og Rigs møntfoden, byde og befale Vi herved i Henhold til samme Møntlovs § 22:

Fra og med 1ste November 1875 ophøre følgende i Henhold til Forordningen af 31te Juli 1818, Bekjendtgjørelse af 9de September 1836, Plakat af 19de April 1838, Bekjendtgjørelse af 18de December 1841 og Lov af 4de Juli 1856 udprægede Mønter at være lovligt Betalingsmiddel saavel til Statskassen som mellem Mand og Mand:

$\frac{1}{3}$ Rigsbankdalere eller Tomarkstykker	af Sølv.
En Mark eller 16 Skillingstykker	
Otte skillingstykker	
Fireskillingstykker	
Tresskillingstykker	af Kobber,
Toskillingstykker	
Ens kyllingstykker	
Halvskillingstykker	
Femtedelskillingstykker	af Bronce.
Ens kyllingstykker	
Halvskillingstykker	

Paa Island og Færøerne skulle dog disse Mønter vedblive at være lovligt Betalingsmiddel indtil 6 Maaneders-Dagen efter at denne Anordning der er blevet bragt til almindelig Kundstab paa sædvanlig Maade.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 24de Marts 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

C. A. Fonnesbech.